

สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาลของสภาการพยาบาล

วิจิตร ศรีสุพรรณ* RN.,Dr.P.H.

บทคัดย่อ: การพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของคนไทย จึงต้องปรับให้ทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของ สังคมที่มีผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตและสุขภาพของประชาชน สภาการพยาบาลในฐานะ ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ จึงเห็นความสำคัญของการจัดตั้ง “สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบ การพยาบาล” โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้และการจัดการความรู้เพื่อหาเครื่องมือในการ ผลักดันให้วิชาชีพการพยาบาลเกิดการพัฒนาแนวคิด รูปแบบ วิธีการให้บริการสุขภาพ และบริการพยาบาลสู่การจัดระบบบริการสุขภาพที่ตอบสนองความต้องการของสังคมไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการประกอบด้วย 1) การผลักดัน ให้เกิดกลไกการจัดการงานวิจัย 2) การส่งเสริมเกิดวัฒนธรรม การจัดการความรู้ใน องค์กร และ 3) ประสานเชื่อมโยงกับองค์กรวิชาชีพอื่นและ ภาคสังคมในการพัฒนา ระบบสุขภาพบนฐานความรู้ ในส่วนของแผนปฏิบัติการในช่วงปี 2549-2552 นั้นเน้นที่ 1) การสังเคราะห์แผนที่การวิจัยและแผนที่ศักยภาพการวิจัยทางการพยาบาล 2) การสร้าง กระบวนการเรียนรู้ในการจัดการความรู้ในระดับพื้นที่และวิธีการทำงานของวิชาชีพ 3) การสร้างและใช้ความรู้จากการปฏิบัติสู่การพัฒนานโยบายสุขภาพ 4) การพัฒนา ผู้นำรุ่นใหม่และ 5) การพัฒนางานวิจัยระดับบัณฑิต และนักวิจัยใหม่ ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ แผนที่ โจทย์การวิจัย และชุดความรู้ที่ชี้นำการสร้างบริการที่เป็นเลิศ รวมถึงผู้นำ รุ่นใหม่ และข้อเสนอเชิงนโยบายสุขภาพของวิชาชีพ

วารสารสภาการพยาบาล 2550 ; 22(2) 8-16

คำสำคัญ : สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาล สภาการพยาบาล

*นายกสภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันทำให้วิชาชีพการพยาบาลต้องปรับตนเองอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลกที่มีผลกระทบอย่างสูงต่อวิถีการดำเนินชีวิตและสุขภาพของประชาชน มีผลให้ลักษณะและแบบแผนการเจ็บป่วยของประชาชนเปลี่ยนไปโดยมีความซับซ้อนมากขึ้น เนื่องมาจากสาเหตุทางสังคมวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่ไม่คงที่ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพโดยภาครัฐเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีด้านการรักษาที่ฟุ่มเฟือย ขาดการตรวจสอบและควบคุม และที่สำคัญคือ การเรียกร้องจากภาคประชาชนและสังคมเรื่องคุณภาพบริการสุขภาพ ความเท่าเทียม และการเข้าถึงบริการในฐานะที่เป็นคนไทย เช่นเดียวกับทุกวิชาชีพที่ทำงานเพื่อตอบสนองการสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชน วิชาชีพการพยาบาลต้องทบทวนตนเอง และหาแนวทางที่เหมาะสม เพราะการดูแลสุขภาพทั้งโดยภาคประชาชน ภาควิชาชีพ ภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นหัวใจหลักของการทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี การดูแลสุขภาพให้มีคุณภาพสูงขึ้นในระดับที่ยอมรับได้ จึงเป็นเป้าหมายของการพัฒนาที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย

วิชาชีพการพยาบาลต้องวิเคราะห์โจทย์เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเรื่องสุขภาพของประชาชนอย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม และใช้ความรู้ที่จำเป็นในการเสนอทิศทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หากปล่อยให้ระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาลดำเนินไปโดยไม่มีมีการกำกับทิศทาง ระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล

จะไม่สามารถสนองความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างแท้จริง และมีหลากหลายเป็นไปตามบริบทสังคมวัฒนธรรมไทยในแต่ละพื้นที่ได้

การสร้าง และการใช้ความรู้ในระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล จึงเป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญในการผลักดันให้ระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการพยาบาลได้มีการทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องเป็นระบบ สามารถตอบโจทย์การพัฒนาของวิชาชีพได้ โดยแก่นของการจัดการดังกล่าว ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์หาความรู้ที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนาระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล
- 2) กระบวนการและวิธีการสร้างความรู้ที่จำเป็น
- 3) วัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรของวิชาชีพการพยาบาลและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งระบบหลักที่สามารถผลักดันการจัดการความรู้นี้ได้แก่ ระบบการวิจัย ระบบการเรียนรู้และสร้างความรู้จากการปฏิบัติ และระบบการศึกษา ซึ่งระบบหลักเหล่านี้มุ่งเป้าหมายใน 4 ทิศทาง คือ

- 1) การปรับกระบวนการทัศน์การบริการสุขภาพองค์กรวมในระดับปฏิบัติโดยเน้นการทำงานร่วมกันกับทุกภาคีสุขภาพให้เกิดขึ้นจริงและมีประสิทธิภาพ
- 2) การสร้างและพัฒนาผู้นำทางการพยาบาลในทุกๆระดับเพื่อสร้างวัฒนธรรมการจัดการความรู้ในระดับพื้นที่และพัฒนาเครื่องมือและวิธีการทำงานของวิชาชีพ

3) การวิจัยและพัฒนารูปแบบและแนวปฏิบัติในการบริการสุขภาพและการพยาบาลในทุกบริบทการดูแลสุขภาพประชาชน

4) การพัฒนาระบบและกลไกการสร้างและนำข้อมูลสารสนเทศทางการพยาบาลมาใช้ในระดับปฏิบัติและระดับนโยบาย

คณะกรรมการสภาการพยาบาล ในการประชุมครั้งที่ 8/2549 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2549 จึงมีมติให้ความเห็นชอบการจัดตั้ง “สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาล” ให้เป็นกลไกกลางขององค์กรวิชาชีพการพยาบาล ในการพัฒนาระบบการวิจัย ระบบการเรียนรู้และสร้างความรู้จากการปฏิบัติ และระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาวิชาชีพต่อไป

การจัดตั้ง “สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาล (สพพ.)” มุ่งเน้นที่การสร้างความรู้ และการจัดการความรู้เพื่อหาเครื่องมือในการผลักดันให้วิชาชีพการพยาบาลเกิดการพัฒนาแนวคิด รูปแบบ วิธีการบริการสุขภาพ และบริการพยาบาล นำสู่การจัดระบบบริการสุขภาพที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นฐานความรู้เพื่อการพัฒนานโยบายวิชาชีพการพยาบาลและข้อเสนอเชิงนโยบายในระบบสุขภาพต่อไป เป้าหมายของสถาบันกำหนดไว้ 3 ระดับ ได้แก่

ระดับปฏิบัติ มุ่งให้เกิดการสร้างงานวิจัย เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพและการพยาบาล โดยการวิจัยในงานที่ทำอยู่ จนเกิดเป็นรูปแบบและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในทุกบริบทการบริการสุขภาพ และการบริการพยาบาล

ระดับองค์กรวิชาชีพ มุ่งให้เกิดการมีส่วนร่วมในการสร้างวัฒนธรรมการวิจัยและพัฒนา ระบบบริการสุขภาพและการพยาบาล โดยการทำงานเป็นเครือข่ายกับทุกองค์กรหุ้นส่วน

ระดับนโยบาย มุ่งให้องค์กรวิชาชีพการพยาบาลสร้างงานวิจัยทางการพยาบาลที่มีคุณภาพ เพื่อขึ้นนำการพัฒนา รูปแบบ และนโยบายสำคัญของระบบบริการสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลักดันให้เกิดกลไกการจัดการงานวิจัย ดังนี้

1.1 ดำเนินการเพื่อวิเคราะห์โจทย์การวิจัย และพัฒนาในระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล ให้ทันสมัยโดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรวิชาชีพ และองค์กรหุ้นส่วนอื่น

1.2 จัดทำแผนที่การวิจัยตามขอบเขตและหัวข้อสาระสำคัญ (Themes) ในระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาลให้ทันสมัย พร้อมทั้งวิเคราะห์ และจัดทำแผนที่เชิงประเด็นและศักยภาพในระดับบุคคลและองค์กรทางการพยาบาล เพื่อเป็นการลงทุนสำคัญของการวิจัยทางการพยาบาลต่อไป

1.3 พัฒนาระบบและกลไกการสร้างและนำข้อมูลสารสนเทศทางการพยาบาลมาใช้ในระดับปฏิบัติและระดับนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นหลักของวิชาชีพ เช่น ระบบการวางแผน การผลิต การใช้ การกระจายกำลังคนทางการพยาบาล ระบบการศึกษาสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการพยาบาล

ระบบคุณภาพการบริการพยาบาล ระบบการจ้างงานพยาบาล และการให้บริการในวิชาชีพอย่าง เป็นอิสระ เป็นต้น

1.4 ส่งเสริมให้มีการวิจัยในพื้นที่ (องค์กร และชุมชน) เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้ทั้งสาระ และข้อความรู้จากการวิจัย โดยเน้นการจัดการ งานวิจัยตามเงื่อนไขของพื้นที่

1.5 สร้างกลไกการจัดการความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและการถอดความรู้จากการปฏิบัติที่ได้ผลดี (good practice) เพื่อขึ้นนำการสร้างบริการที่เป็นเลิศ (best practice)

1.6 สร้างกลไกการใช้การวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษามาเป็นฐานในการสังเคราะห์ชุดความรู้ที่ต้องการตามโจทย์การวิจัยและพัฒนา ระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรม การจัดการความรู้ในองค์กร

2.1 ส่งเสริมให้มีการขยายบทบาทของ องค์กรต่างๆ ในวิชาชีพ เช่น สมาคม ชมรม กลุ่ม เครือข่าย ฝ่ายการพยาบาลของหน่วยงาน ฯลฯ ในการกำหนดกลไกหรือโครงสร้างการจัดองค์กร ที่เอื้อต่อการสร้างงานวิจัยและกระบวนการเรียนรู้ จากกระบวนการวิจัย เช่น หน่วยการจัดการความรู้ ด้านการพยาบาล หน่วยจัดการงานวิจัยทางการ พยาบาล เป็นต้น

2.2 พัฒนาผู้จัดการงานวิจัย (Research Manager) และผู้นำรุ่นใหม่ในการสร้างวัฒนธรรม การจัดการความรู้ในองค์กร

2.3 เปิดพื้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่ สมาชิกในวิชาชีพการพยาบาลอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมประเด็นสำคัญของวิชาชีพ โดยใช้ กิจกรรมการจัดการความรู้ในหลายรูปแบบ เช่น เวทีวิชาการ เครือข่ายเฉพาะประเด็น วารสารการ วิจัย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ประสานเชื่อมโยงกับ องค์กร วิชาชีพอื่นและภาคสังคมในการพัฒนา ระบบสุขภาพบนฐานความรู้

3.1 เปิดช่องทางให้องค์กรหุ้นส่วนทั้งที่เป็นองค์กรวิชาชีพและองค์กรอื่นเข้าร่วมเสนอโจทย์ วิจัย ดำเนินการวิจัย และสนับสนุนการวิจัยได้

3.2 พัฒนาเป้าหมายร่วมกับองค์กร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อกำหนดเกณฑ์ การสนับสนุนการวิจัยและการจัดการความรู้เพื่อ พัฒนางานบริการพยาบาลในทุกบริบทของการ บริการสุขภาพ

3.3 ผลักดันให้เกิดนโยบายในระดับหน่วยงาน ในการสนับสนุนการจัดการงานวิจัยตามโจทย์ การวิจัยที่สำคัญระดับหน่วยงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาล โดยภาพรวม

แผนปฏิบัติการ ในระยะ 4 ปีแรก ระหว่าง ปี 2549 - 2552

แผนงานที่ 1 การสังเคราะห์แผนที่การวิจัย และแผนที่ศักยภาพการวิจัยทางการพยาบาล

ชุดโครงการที่ 1.1: การวิเคราะห์โจทย์ การวิจัยและพัฒนาในระบบบริการของวิชาชีพ การพยาบาล

ชุดโครงการที่ 1.2: การพัฒนาแผนที่การวิจัยและแผนที่ศักยภาพการวิจัยและนักวิจัยทางการพยาบาล

ชุดโครงการที่ 1.3: การประชุมวิชาการการวิจัยและพัฒนาตามโจทย์การพัฒนาของวิชาชีพการพยาบาลในระดับชาติ และนานาชาติ

แผนงานที่ 2 การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการจัดการความรู้ในระดับพื้นที่สู่การพัฒนาเครื่องมือและวิธีการทำงานของวิชาชีพในแต่ละบริบท

ชุดโครงการที่ 2.1: การพัฒนาองค์กรวิชาชีพ เป็นเครือข่ายการวิจัยตามโจทย์การพัฒนาของวิชาชีพการพยาบาล

ชุดโครงการที่ 2.2 : การสังเคราะห์ชุดความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและการถอดบทเรียนจากการปฏิบัติที่ได้ผลดี (good practice) เพื่อชี้้นำการสร้างบริการที่เป็นเลิศ (best practice) และพัฒนาไปสู่การทบทวนมาตรฐานการบริการของวิชาชีพและทฤษฎีทางการพยาบาลในบริบทสังคมไทย

ชุดโครงการที่ 2.3 : การสังเคราะห์ชุดความรู้จากการวิจัยในบัณฑิตศึกษาเพื่อตอบโจทย์การวิจัยและพัฒนากระบวนการของวิชาชีพการพยาบาล (ต่อเนื่องจากแผนงานที่ 1)

ชุดโครงการที่ 2.4 : การพัฒนาพื้นที่วิจัยเป็นศูนย์การเรียนรู้

แผนงานที่ 3 การสร้างและใช้ความรู้จากการปฏิบัติสู่การพัฒนานโยบายสุขภาพ

ชุดโครงการที่ 3.1 : การสร้างฐานข้อมูลที่สำคัญสำหรับการพัฒนาระบบหลักของวิชาชีพ ได้แก่ ระบบกำลังคนทางการพยาบาล ระบบการพัฒนาศักยภาพของกำลังคนทางการพยาบาล รูปแบบการจัดบริการพยาบาล ระบบคุณภาพการบริการพยาบาลและการควบคุมคุณภาพ ระบบการจ้างงาน เป็นต้น

ชุดโครงการที่ 3.2 : การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาระบบหลักของวิชาชีพ ได้แก่ ระบบกำลังคนทางการพยาบาล ระบบการพัฒนาศักยภาพของกำลังคนทางการพยาบาล รูปแบบการจัดบริการพยาบาล โครงสร้างการบริหารองค์กรพยาบาล ระบบคุณภาพการบริการพยาบาลและการควบคุมคุณภาพระบบการจ้างงาน เป็นต้น

ชุดโครงการที่ 3.3: การวิจัย กำกับ ติดตาม และประเมินศักยภาพของกำลังคนทางการพยาบาล

ชุดโครงการที่ 3.4 : การจัดเวทีเพื่อการพัฒนานโยบายร่วมกับองค์กรภาคี

แผนงานที่ 4 การพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่ในการสร้างวัฒนธรรมการจัดการความรู้ในองค์กร

ชุดโครงการที่ 4.1 : การพัฒนาศักยภาพผู้นำรุ่นใหม่

ชุดโครงการที่ 4.2: การจัดทำแผนที่ศักยภาพผู้นำในระบบการพยาบาล

แผนงานที่ 5 การพัฒนางานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและนักวิจัยใหม่

ชุดโครงการที่ 5.1: การพัฒนางานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ผลลัพธ์ (Deliverable)

1. แผนที่การวิจัยและแผนที่ศักยภาพการวิจัยทางการแพทย์ที่ทันการณ์
2. โจทย์การวิจัยและพัฒนาในระบบบริการของวิชาชีพการพยาบาลที่ทันการณ์
3. ชุดความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและการถอดบทเรียนรูปแบบการปฏิบัติที่ได้ผลดี (good practice) เพื่อขึ้นนำการสร้างบริการที่เป็นเลิศ (best practice)

4. องค์กรวิชาชีพที่เป็นเครือข่ายการวิจัยตามโจทย์การพัฒนาของวิชาชีพการพยาบาลและนักวิจัย

5. ศูนย์การเรียนรู้ทางการแพทย์
6. ผู้นำรุ่นใหม่จำนวนหนึ่ง (Critical Mass) ที่สามารถผลักดันการเปลี่ยนแปลงในระบบการพยาบาล
7. ฐานข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาระบบหลักของวิชาชีพการพยาบาล
8. ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับระบบหลักของวิชาชีพการพยาบาล เป็นต้น

การบริหารจัดการสถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาลของสภาการพยาบาล

คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ระบบการพยาบาลจะเป็นกลไกในการชี้ทิศทางการประสานงาน การเชื่อมโยงกับผู้กำหนดนโยบาย แหล่งทุน และองค์กรวิชาชีพอื่น รวมถึงการกำหนด

แนวทางการประเมินผลการดำเนินงาน คณะกรรมการบริหารสถาบัน ประกอบด้วย ที่ปรึกษา 4 คน และ กรรมการ 8 คน ดังนี้

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเวศ	วະสี	ที่ปรึกษา
2. นายแพทย์สุวิทย์	วิบูลผลประเสริฐ	ที่ปรึกษา
3. นายแพทย์สงวน	นิตยารัมภ์พงศ์	ที่ปรึกษา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ประคิด	สุจฉายา	ที่ปรึกษา
5. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วิจิตร	ศรีสุพรรณ	ประธานกรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.สมจิต	หนูเจริญกุล	รองประธานกรรมการ
7. รองศาสตราจารย์วิลาวัลย์	เสนารัตน์	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา	คุณวิภาติกุล	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ สุจินต์	วิจิตรกาญจน์	กรรมการ

สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบการพยาบาลของสภาการพยาบาล

10. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริอร	สินธุ์	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทราวดี	เอียรพิเชฐ	กรรมการ
12. นาวาอากาศเอกหญิง ดร.สุพิศ	ประสพศิลป์	กรรมการ
13. นางสาวสงศรี	กิตติรักษ์ตระกูล	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา	นันทบุตร	กรรมการและเลขานุการ
15. ดร.วณิ	ปิ่นประทีป	กรรมการและเลขานุการร่วม
16. คุณดวงพร	เฮงบุญพันธ์	กรรมการและเลขานุการร่วม

หน้าที่กรรมการบริหารสถาบัน

1. ให้คำปรึกษา แนะนำทิศทางการงานด้านการวิจัยระบบการพยาบาลแก่สำนักงานเลขานุการของสถาบัน และนักวิจัยเครือข่าย

2. ร่วมดูแล กำกับการทำงานชุดโครงการต่างๆ ของสถาบันฯ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย ตลอดจนมีแผนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับสภาการพยาบาล ผู้กำหนดนโยบาย แหล่งทุน และองค์กรวิชาชีพอื่น

3. ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนโดยเฉพาะในส่วนการเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา นโยบายสุขภาพ

4. ติดตามผลการดำเนินงานของชุดโครงการต่างๆ ของสถาบันฯ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน

5. แต่งตั้งคณะกรรมการทำงาน หรืออนุกรรมการอื่นๆ ตามความเหมาะสม

สำนักงานเลขานุการของสถาบันฯ ประกอบด้วย

1. เลขานุการ เป็นผู้อำนวยการสำนักงาน

2. กลุ่มเลขานุการร่วมเป็นผู้จัดการงานวิจัยและผู้จัดการเครือข่าย

3. ผู้ช่วยเลขานุการทำหน้าที่ธุรการของสำนักงานฯ

4. นักวิชาการ จำนวน 2-3 คน ที่ทำงานเต็มเวลา

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการ

1. บริหารจัดการด้านงบประมาณเพื่อการดำเนินการแผนงานต่าง ๆ

2. จัดการให้เกิดชุดโครงการตามแผนงานทั้งหมด

3. ประสานเครือข่ายแสวงหาความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ เช่น เครือข่ายวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพ แหล่งสนับสนุนทุนวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สถาบันวิจัยต่างๆ เป็นต้น

4. กำกับ ติดตาม และสรุปลองค์ความรู้
อันเป็นผลจากการดำเนินการแผนงานต่าง ๆ

5. รายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการ
บริหารสถาบันฯ และสภาการพยาบาลปีละ 1 ครั้ง

6. งานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

แหล่งงบประมาณ

1. สภาการพยาบาลสนับสนุนงบประมาณ
เพื่อการบริหารจัดการ และสนับสนุนการวิจัยที่เป็น
การพัฒนานักวิจัย และวิชาชีพ

2. งบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนา
เสนอขอไปยังองค์กรหุ้นส่วนที่มีบทบาทโดยตรง
ต่อการพัฒนาระบบบริการสุขภาพเช่น สปสช. สสส.
สวรส. สภาวิจัย มหาวิทยาลัย เป็นต้น รวมทั้ง
แหล่งทุนต่างประเทศ

Thailand Nursing System Research Institute : TNSRI

Wichit Srisuphan* RN.,Dr.P.H.

Abstract: Nursing is a profession which provides services in response to the needs of patients in terms of health and quality of life for Thai people. Therefore, it is essential that nurses adapt themselves to situations and changes in society which bear an impact upon the lifestyles and health of the people. The Nursing Council, in the professional organization, realizes the importance of establishing a “Nursing Research and Development Institute” with emphasis on generating knowledge and knowledge management aimed at finding instruments for stimulating the development of concepts, models and methods of providing healthcare and nursing services in the nursing profession leading to the establishment of a healthcare service system that effectively responds to the needs of Thai society. Operational strategies comprise the following: 1) a driving force generating mechanisms for research management; 2) the promotion of a culture for knowledge management within the organization; and 3) coordination with professional organizations and the social sector in developing a healthcare system based on knowledge. In terms of operational plans for the period from 2006 to 2009, emphasis is on the following: 1) the synthesis of nursing research and nursing research capacity plans; 2) the establishment of learning processes for knowledge management at the regional level and operational methods of the profession; 3) the establishment and utilization of knowledge from practice leading to the development of healthcare policy; 4) the development of new leaders; and 5) research development for new researchers at the graduate level with the desired outcome of mapping research issues and mindsets that lead to the creation of superior services including a new generation of leadership and healthcare policy-based suggestions for the profession.

Thai Journal of Nursing Council 2007; 22(2) 8-16

Key word : Nursing Research and Development Institute, Thai Nursing Council

*President of Thailand Nursing and Midwifery, Council